

A
L
M

**LIANČNÍ
ÝDEN
MODLITEB**

4.-11. ledna 2004

...závod víry

Česká
evangelikální
aliance

Michelská 1/7, 140 00 Praha 4

tel/fax: +420 244 029 147, +420 777 842 000

e-mail: info@ea.cz, www.ea.cz

IČO: 43005373

Bankovní účet u ČS a. s. obvodní pobočka Praha 2

Jugoslávská 19

č. ú.: 0013808359/0800

Alianční týden modliteb

4.-11. ledna 2004

Ale přichází hodina, ano již je tu, kdy ti, kteří Boha opravdově ctí, budou ho uctívat v Duchu a v pravdě. A Otec si přeje, aby ho lidé takto ctili. Bůh je Duch a ti, kdo ho uctívají, mají tak činit v Duchu a v pravdě.“ Jan 4:23 -24

Alianční týden modliteb je dobrou příležitostí pro křesťany různých vyznání a denominací ke vzájemnému setkání a sjednocení v modlitbě a uctívání Boha, našeho společného Otce a Spasitele v Duchu Svatém. V nejednom případě to bývá i jediná příležitost během celého roku. Nenechme si proto tuto skvělou příležitost ujít a pořádně ji využijme!

V souvislosti s tím mi přichází na mysl zkušenost z prvních polistopadových dnů v roce 1989. Po létech nucené izolace jsme se ve sboru, kde jsem tehdy působil, rozhodli uspořádat setkání křesťanů a představitelů všech sborů působících v naší obci. Někteří přijali pozvání a přišli, jiní se zdvořile omluvili, ještě jiní poslali své zástupce. Na programu setkání byla výměna zkušeností a hledání vize pro budoucnost. Avšak diskuse nějak vázla a ve vzduchu bylo cítit mírné napětí. Pak nastal čas pro poslední bod: společnou modlitbu. Tu se teprve rozvázala ústa a otevřela se srdce. Předchozí těžká atmosféra byla nenávratně pryč. Nakonec jsme si jen položili otázku: “Proč my, bláhoví, jsme nezačali hned tímto bodem. Určitě by celé setkání vypadalo jinak”.

I tento alianční týden je pro nás šancí začít nový rok v pokorném modlitebním sjednocení před Pánem. Při společných modlitbách komunikujeme v Duchu s Pánem, ústa pronášejí slova, ale k Božímu trůnu míří jen ta, která jsou pronesena (hlasitě či tiše) v Duchu. Přitom komunikujeme i mezi sebou vzájemně. Je to komunikace, kterou budeme možná používat jednou v nebi, kde už nebudou mezi vykoupenými žádné jazykové bariéry, neboť se budeme dorozumívat – komunikovat v Duchu.

Přeji všem sourozencům v Kristu, abychom tuto zkušenost komunikace v Duchu s Pánem i mezi sebou navzájem prožili i během letošních setkání Aliančního týdne modliteb.

Bohdan Taska

Slezská církev evangelická a.v.

Člen Rady České evangelikální aliance

Sbírka Aliančního týdne modliteb (ATM)

Stejně jako v minulosti Vás prosíme, abyste během Aliančního týdne modliteb zvážili uspořádání sbírky na činnost České evangelikální aliance. Sbíрку nebo jednotlivé dary zasílejte na bankovní účet ČEA u ČS a.s., obvodní pobočka Praha 2 (Jugoslávská 19), č. ú.: 0013808359/0800, variabilní symbol: 2104.

Rada České evangelikální aliance

Další informace o práci ČEA stejně jako o ATM můžete nalézt v zasílaném Zpravodaji ČEA IDEA (prostřednictvím e-mailu - info@ea.cz), na www.ea.cz nebo v kanceláři ČEA (tel.: +420 244 029 147, +420 777 842 000). Děkujeme za Vaši podporu ČEA.

Úvod k Aliančnímu týdnu modliteb 2004

Leden 2004

K živému Bohu můžeme přistupovat prostřednictvím Ježíše Krista. To je velice dobrá zpráva pro špatné lidi, jako jsme my. Na začátku roku budeme mít příležitost přijít k Bohu společně, a to s pokorou, vděčností a s očekáváním. Kéž by Pán dal, abychom jako odpověď na modlitbu v tomto roce zažili v Evropě významný průlom v oblasti zvěstování evangelia, a kéž by pokračoval ještě dlouho poté.

Jsem velice vděčný našim bratrům a sestrám z Řecka, kteří připravili letošní materiály. Zvolili téma, které je pro rok 2004 obzvláště vhodné. Doporučuji, abyste se tyto zdroje snažili použít tvůrčím způsobem – můžete například vyzkoušet techniku, kterou při modlitebních setkáních obvykle nepoužíváte, jako jsou živé telefonní vstupy nebo prezentace na CD-ROM. Další možnost je použít různé druhy umění nebo třeba upravit část materiálu pro zvláštní “koncert modliteb” mládeže či slavnostní setkání sester nebo bratrů jakéhokoli věku.

Až budeme společně hledat Boha, modleme se, abychom do Nového roku vstupovali s ním. Dejme se tedy do běhu – společně!

Gordon Showell-Rogers
Generální tajemník Evropské evangelikální aliance

Průvodce k Aliančnímu týdnu modliteb 2004

Téma:

Závod víry

Úvod

Je přirozené, že Řekové, kteří měli letos za úkol připravit materiály pro Alianční týden modliteb, zvolili právě toto téma. Rok 2004 je rok olympijský. Olympijské hry se vrátily do Evropy, a to na místo svého zrození, do Řecka. Dává nám to skvělou příležitost zaměřit se při letošních modlitbách na jazyk a symboliku z oblasti sportu, kterou si vypůjčil apoštol Pavel k popisu křesťanského života a služby. V těchto materiálech se snažíme nabídnout spíše jednotlivé body než dlouhé úvody a doufáme, že vám to bude vyhovovat.

Na Pavla silně zapůsobilo, jaký vliv připisovala řecká společnost sportovnímu životu. Zapojení do sportovních aktivit mohlo být součástí jeho výchovy v dětství. Dá se považovat za téměř jisté, že v době svého osmnáctiměsíčního pobytu v Korintu v letech 50–51 po Kristu navštívil istmické hry, což je protějšek olympijských her probíhající v okolí Korintu. Stany, ve kterých bydleli diváci, měli totiž za úkol dodávat všichni výrobci stanů, k nimž patřil i Pavel. V každém případě bylo pro apoštola pohanů tak přirozené běžet svůj závod víry, že používal termíny z oblasti sportu, když líčil svůj vlastní život a když vyzýval lidi, které přivedl ke Kristu, aby žili pro Ježíše a plnili jeho poslání.

Když přistupujeme k týdnu modliteb 2004, navzdory všem lidským šancím a očekáváním vyzýváme Vládce pokoje. Společně budeme ve víře a v Boží milosti hlásat, že jsme připraveni na další rok duchovního závodu, ke kterému nás povolal, a že on sám zůstane i při letošním závodu jeho ředitelem, naším trenérem i nejvyšším rozhodčím.

Snažme se tedy, bratři a sestry, žít tak, aby z nás měl radost. A uvidíme se u cílové pásky!

Řecká evangelikální aliance

Poslání ATM

ATM jsou připravovány vždy jednou z národních Evangelikálních aliancí a to už od roku 1856. Posláním ATM jako mezidenominační modlitební iniciativy je:

1. Budování jednoty Božího lidu skrze modlitbu a společná vyznání.
2. Společné díkůvzdání za uplynulý rok a vyvyšování Hospodina, společné "ukázání se před Boží tvář".
3. Vzájemné žehnání mezi sbory ve městě nebo v regionu, svědectví z různých sborů, povzbuzení, vyznání potřebnosti druhých církví a respektu k jejich službě.
4. Přímluvy za konkrétní lokalitu (město, kraj), za konkrétní službu jednotlivých sborů a křesťanských aktivit, za konkrétní kroky v evangelizaci společně svěřeného území, modlitby za představitele místních církví, vyznání hříchů daného místa, přímluvy za akutní potřeby města/lokality.
5. Žehnání místním v moci postaveným, soudcům, policistům atd.
6. Příležitost ke společnému pokání z nedostatků církve, z toho, že dostatečně nejdeme coby jednotlivci i kolektivy za Hospodinem; volání k horlivosti a prosby o probuzení jednotlivých církví.
7. Východisko pro budování vztahů mezi zástupci jednotlivých lokálních sborů a farností.
8. Manifestace jednoty Božího lidu vůči místní komunitě.

Neděle 4. 1. 2004

Křesťanský život je duchovní závod víry.

“Dobrý boj jsem bojoval, běh jsem dokončil, víru zachoval. Nyní je pro mne připraven vavříin spravedlnosti, který mi dá v onen den Pán, ten spravedlivý soudce.” (2. Timoteovi 4,7–8)

Čtení: 2. Timoteovi 4,1–8

Pavel na tomto místě líčí duchovní život nejen jako závod, ale i jako boj. “Nevedeme svůj boj proti lidským nepřátelům...” (Efezským 6,12–18). Takže běžíme a současně zápasíme s mnoha silami, které nás chtějí ze závodu vyřadit. Tělo, tedy naši hříšnou přirozenost (Galatským 5,17), svět a ďábla (Efezským 2,1–2) je možné porazit jen díky výsledkům, které přinesla smrt a vzkříšení našeho Pána (Římanům 6,1–6; Galatským 2,19–20; Jan 16,33; Galatským 6,14; Efezským 1,17–23).

Jsme povoláni k tomu, abychom všechna tato vítězství, která pro nás Pán Ježíš získal, žili vírou v našem každodenním životě. Jak úžasný je to závod a jak slavný je Kristův vavříin, kterým budou odměněni vítězové!

Chvály a díkůvzdání

Vzdáváme Bohu díky za to, že je svrchovaný a že ze svého trůnu vládne světu v moudrosti a lásce (Zjevení 4–5).

Chválíme Boha za Ducha svatého, který člověku ukazuje, v čem je hřích, spravedlnost a soud (Jan 16,8), a jehož obnovujícímu dílu nedokáže žádná lidská bytost odolat.

Jsme vděční za to, že satan nemůže zabránit postupu Kristovy církve.

Radujeme se, že díky Ježíšově vzkříšení má církev zajištěno konečné vítězství a že Ježíš sám je zárukou naší budoucnosti.

Chválíme Boha za to, že nikdy nedopustí, abychom byli v duchovním boji s hříchem zkoušeni nad naše síly (1. Korintským 10,13).

Vyznání hříchů

Připouštíme, že jsme zatím v zápase s hříchem nemuseli prolít svou krev (Židům 12,4). Naopak každý z nás žije v absurditě svých každodenních drobných pokrytectví a prostřednictvím kompromisů se snaží sladit dohromady věci, které sladit nelze.

Uznáváme, že nám nestačí odměny, které nám Bůh zaslíbil pro budoucnost (Židům 11,26), ani absolutní krása jeho přítomnosti v současné době. Dáváme přednost průměrnosti hříchu, místo abychom usilovali o potěšení pramenící ze svatosti. Jak málo nám stačí ke spokojenosti!

Přiznáváme si, jak často zapomínáme, že náš zápas je duchovní, a jak se stále snažíme bojovat lidskými zbraněmi a zanedbáváme modlitbu. Snažíme se řešit své problémy lidskou moudrostí a zkušeností, místo abychom pamatovali na to, že nemáme spoléhat na vlastní rozumnost ani si představovat, že jsme kdovíjak moudří (Příslaví 3,5.7).

Potvrzujeme, že mnohdy považujeme za důležité "velké hříchy", ale přehlízíme ty drobné, kterých se dopouštíme v každodenním životě a které mají původ v naší osobnosti, která ještě není cele proměněna milostí Pána Ježíše Krista (Římanům 12,2).

Prosby

Modlíme se, aby nám Pán dal ducha moudrosti a abychom dokázali rozpoznat duchovní boj, kterého se účastníme (2. Korintským 10,3–6; Efezským 6,12–18).

Žádáme Boha, aby nám dal duchovní hlad po své přítomnosti, po modlitbě a po svém slově (Žalm 63,1–3; 119,16.103).

Prosíme, aby se naše církve opět naplnily nejen o nedělních ránech, ale také v době, kdy se konají modlitební setkání. Modlíme se, abychom dokázali bojovat duchovní bitvy modlitbou, jako to dělal náš Pán, a pak evangelizovat slovem i skutky a získávat duchovní "kořist".

Návrhy na akce během ATM

Po modlitebním shromáždění se můžete rozdělit do skupin a modlit se v různých částech města, zvláště pak na místech poznamenaných hříchem, u center moci - soudu, radnice..., atd.

Pondělí 5. 1. 2004

Službou i slovem se účastníme závodu, jehož cílem je rozšířit evangelium po naší zemi i celém světě.

“... a přece nám náš Bůh dal odvahu hlásat vám, přes mnohý těžký zápas, evangelium Boží.” (1. Tesalonickým 2,2)

“Nemyslím, že bych již byl u cíle anebo již dosáhl dokonalosti; běžím však, abych se jí zmocnil, protože mne se zmocnil Kristus Ježíš. Bratří, já nemám za to, že jsem již u cíle; jen to mohu říci: zapomínaje na to, co je za mnou, upřen k tomu, co je přede mnou, běžím k cíli, abych získal nebeskou cenu, jíž je Boží povolání v Kristu Ježíši.” (Filipským 3,12–14)

Čtení: Filipským 3,4–14

To není jen maratón, ale také překážkový běh... Pavla a Silase ve Filipech zbičovali a uvrhli do vězení (Skutky 16,22–24). Přesto šli do Tesaloniky a okamžitě tam začali zvěstovat evangelium (Skutky 17,1–4). Většina z nás by v podobné situaci zůstala doma, dokud bychom se plně neuzdravili. Apoštolové ale připisovali blahu Kristova těla větší důležitost než blahu svého vlastního (1. Korintským 12,27), proto byli připraveni trpět a nevzdat se (2. Korintským 11,23–29). Jsme i my připraveni běžet k cíli?

Chvály a díkůvzdání

Jsme vděční, že veškerá moc na nebi i na zemi je dána Ježíši a že on nás v této moci posílá do světa (Matouš 28,18–20) a slibuje nám, že bude s námi.

Chválíme našeho Pána za to, že nám ukázal, jak hlásat evangelium Božího království slovem i skutkem (Marek 1,39.40–42).

Děkujeme Bohu za vzory mužů a žen, kteří v církvi během staletí věrně žili pro Boží království a neváhali za ně obětovat svůj život (Židům 12,1).

Chválíme Boha, že se i v situacích, kdy jsme sami sebou zklamáni, často ukáže, že to je ve skutečnosti úspěch a výsledek Božího požehnání (Filipským 1,12–18).

Jak zápasíme za evangelium, děkujeme Ježíši za jeho slib: “... na té skále zbuduji svou církev a brány pekla ji nepřemohou” (Matouš 16,18).

Vyznání hříchů

Přiznáváme, že si jako církev potrpíme na společenské třídy, a ne ke všem společenským skupinám přistupujeme s láskou (List Jakubův 2,11–13).

Mnohdy nejsme připraveni přijmout nové lidi z obavy, že by se tím mohla změnit současná podoba církve, která nám vyhovuje. Často se v takových případech chováme jako starší bratr z podobenství o marnotratném synovi.

Uznáváme, že ztracené nehledáme zdaleka tak horlivě jako náš Pán, a naopak vyžadujeme, aby oni hledali nás. Místo abychom vítězně šli do světa, obáváme se, že by nás svět mohl svést na scestí. To nám pak slouží jako výmluva pro to, abychom se uzavírali do svých vlastních kruhů.

Vyznáváme, že neprojevujeme opravdový zájem o své známé ani jiné bližní, kteří neznají Boha. Záleží nám především na tom, aby Bůh vyřešil naše vlastní problémy. Bůh je Bohem "veškerého tvorstva". My si ale musíme přiznat, že pro Boží království nežijeme. Náš život vypadá stejně jako dříve, jen se prostě obracíme k Bohu o pomoc.

Přiznáváme, že jsme si vytvořili nesprávnou představu o evangelizaci. Evangelizovat pro nás znamená dát někomu leták nebo ho pozvat, aby si přišel poslechnout kázání. Pán Ježíš ale lidem sloužil a naplňoval jejich potřeby. Stali jsme se do značné míry lhostejní vůči tomu, co pustoší současnou společnost, jako jsou nezaměstnanost, hlad, dětská pornografie, kriminalita a mnoho jiných problémů. Místo aby církev stála v čele bojů za jejich potření, nechala se ukolébát myšlenkou, že stát má na to své programy. To nám pak posloužilo jako záminka pro lhostejnost, kterou si omlouváme jako pouhou slabost.

A když přece jen nějakí noví lidé do církve přijdou, nevíšimáme si jich, protože jsme příliš zaměstnaní sami sebou a svými potřebami.

Prosby

Prosíme Boha, aby nám dal soucit se ztracenými.

Modlíme se, aby nám Bůh dal duchovní zrak, který nám umožní vidět každý den nové příležitosti k tomu, abychom zasáhli lidi kolem sebe Kristovou láskou.

Žádáme Boha, aby nám dal moudrost, díky níž budeme schopni rozeznat každodenní problémy a potřeby lidí ze svého okolí.

Přimlouváme se, aby Kristova církev podle jeho příkladu nacházela více praktických způsobů, jak lidem sloužit naplňováním tělesných i duchovních potřeb.

Prosíme, abychom si uvědomovali, jak málo času na službu nám zbývá, když nevíme, kdy se náš Pán vrátí (Matouš 24,45–51).

Návrhy na akce během ATM

Zkuste si domluvit návštěvu domova důchodců nebo dětského domova - připravte pro ně program, dárky...

Připravte na veřejném místě občerstvení (čaj, bagety...) pro bezdomovce...

Pozvěte na shromáždění policistu z vašeho okrsku, aby promluvil o problémech vašeho města a kriminalitě, které čelí a nabídněte mu modlitbu nebo ho požádejte za co se můžete modlit nebo jak pomoci...

Úterý 6. 1. 2004

K našemu závodu patří i snaha, aby se křesťané cílevědomě a účinně podíleli na ochraně životního prostředí.

“Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil. A Bůh jim požehnal a řekl jim: „Plodte a množte se a naplňte zemi. Podmaňte ji a pahnute nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nade vším živým, co se na zemi hýbe.“ (1. Mojžíšova 1,27–28)

“Svěřuješ mu vládu nad dílem svých rukou...” (Žalm 8,7)

Čtení: Žalm 8

Ti, kdo věří v Ježíše, by měli také milovat přírodu, vážit si jí a pečovat o ni. Motivovat by nás k tomu měla nejen skutečnost, že nám byla svěřena vláda nad stvořením, ale především to, že stvoření je dílem Boha, kterého milujeme a uctíváme. Čím blíže máme ke stvoření, tím více si vážíme Boží moudrosti a tím více se z ní radujeme. K ochraně životního prostředí by nás nemělo vést jen to, že je potřebujeme, ale také jeho božský původ. Uctíváme Boha Stvořitele, a tak bychom si měli užívat potěšení ze stvoření, které svěřil do naší péče, a chránit je.

Chvály a díkůvzdání

Chválíme Boha za to, že celé stvoření vypravuje o Boží slávě a o díle jeho rukou (Žalm 19,2).

Vzdáváme Bohu chválu za to, že prostřednictvím stvoření zjevuje svou existenci a svou moc (Římanům 1,20).

Děkujeme Bohu za to, že nám poskytuje svědectví o svém zájmu v podobě deště a úrody, a že tím naplňuje naše hmotné potřeby a dává radost našim srdcím (Skutky 14,17).

Vzdáváme Bohu díky za čest, které se nám dostalo tím, že nám dal na starost dílo svých rukou (Žalm 8,7).

Děkujeme Bohu, že nám slíbil nové nebe a novou zemi, v nichž bude vládnout spravedlnost (2. list Petrův 3,13).

Vyznání hříchů

Prosíme Boha, aby nám odpustil, že jsme zanedbávali jeho stvoření, a to i přesto, že on zachránil nás.

Vyznáváme, že jsme zapomněli, že vše, co Bůh stvořil, je velmi dobré (1. Mojžíšova 1,31).

Prosby

Prosíme Pána, aby nám pomohl pochopit, že jsme před ním zodpovědni za správu jeho stvoření (Žalm 8,7).

Prosíme, aby nás jako jednotlivce i církve vedl, když se budeme snažit angažovat v různých organizacích, které se zaměřují na ochranu životního prostředí.

Přimlouváme se za křesťanské zástupce v místních i mezinárodních organizacích, které usilují o pokoj mezi lidmi a stvořením, a za to, aby byl patrný vliv evangelia v organizacích, které usilují o světový mír a ochranu životního prostředí.

Návrhy na akce během ATM

Dohodněte se s městem, jak byste mohli pomoci zlepšit životní prostředí ať už sbíráním odpadků, likvidací vánočních stromků, sypáním popela/soli na chodníky, ... Zkuste učinit něco, co udělá vaše město krásnější.

Středa 7. 1. 2004

Cvičíme a zdokonalujeme se v duchovních disciplínách, abychom v závodu podali lepší výkon.

“Bojuj dobrý boj víry...” (1. Timoteovi 6,12)

Čtení: 1 Timoteovi 6,3-16

Zakrátko se budou oči celého světa upínat k událostem olympijských her. Mladí lidé z celého světa se sjedou na závody, aby získali medaili, nebo už jen proto, aby se jim dostalo té cti se her zúčastnit. Aby této mety dosáhli, musí se tyto sportovci podrobovat disciplíně, která je součástí mnohaleté přípravy zahrnující přísný spánkový a stravovací režim i nekonečné hodiny tréninku, a již se podřizuje vůbec všechno, co dělají. A to všechno jen proto, aby se zúčastni-

li závodu, který potrvá pár minut, a v některých případech jen pár sekund! O kolik více bychom se měli my jako věřící podrobovat kázni v našem duchovním životě, když se účastníme závodu, v jehož cíli nás nečeká pouhá olympijská medaile, ale celá věčnost.

Chvály a díkůvzdání

Děkujeme našemu Pánu, že nám dal příklad v tom, jak se cvičil v modlitbě (Marek 1,35).

Chválíme Boha za to, že nám dal své slovo a že studiem jeho slova můžeme poznávat jeho samotného (2. Timoteovi 3,16).

Děkujeme Bohu za vzory lidí z Bible i z dějin církve, kteří celý život v modlitbách a postech hledali Boží tvář.

Děkujeme Bohu za to, že nám ve svém slově jasně ukázal, že dávání, modlitba a půst by měly být součástí života každého křesťana (Matouš 6,1–18).

Vyznání hříchů

Vyznáváme, že se už církev jako celek nepostí. Ze Skutků apoštolských víme, že se církev ve chvíli, kdy k ní Duch svatý promluvil, postila. Sbor se postil, než vyslal Pavla a Barnabáše (Skutky 13,2). Křesťané se postili, když ustanovovali starší (Skutky 14,23). Toužili, aby se evangelium šířilo, a proto hledali Boží tvář v postu a modlitbách (2. Korintským 11,27).

Uvědomujeme si, že nedáváme obětavě, ale jen z nadbytku (Marek 12,41–44).

Často nedokážeme odlišit půst od diety, skutečné pokání od duševního pohnutí vyvolaného lítostí a modlitbu od fatalismu.

Přiznáváme, že jako křesťané dál žijeme sami pro sebe, a výsledkem je nedostatek času na modlitbu, čtení Božího slova, půst a dávání.

Vyznáváme, že nevěříme v pravdivost Ježíšových slov: “Blaze tomu, kdo dává, ne tomu, kdo bere” (Skutky 20,35). Kdybychom jim totiž věřili, mnohem více bychom se dělili o to, co nám Bůh dává.

Prosby

Prosíme Pána, aby nám pomohl pochopit, že duchovní disciplíny nejsou břemeno, ale nástroje, jejichž prostřednictvím v nás Pán působí růst.

Modlíme se, abychom se jako jednotlivci, rodiny i sbory opravdu cvičili v modlitbě, postech, studiu Božího slova a v dávání.

Prosíme, aby se změnila naše představa o tom, jak máme podle Božího záměru žít, totiž aby nám bylo jasnější, že to, co nám Bůh dává, není jen pro naši potřebu, ale má to být použito pro jeho království.

Modlíme se, abychom se naučili být v životě spokojeni s tím, co máme, přestali se srovnávat s jinými a nehledali výmluvy, proč hromadit poklady tady na zemi místo v nebi.

Návrhy na akce během ATM

V tomto dni můžete vyhlásit půst jako výraz pokoření se před Bohem, posvěcení a touhy žít z Jeho sil a z Jeho Slova.

Uspořádejte večer modliteb a chval nad rámeček obvyklého modlitebního shromáždění. Přemýšlejte o tom, jak a koho obdarovat například: knihy do věznic, hračky pro děti z dětských domovů (pokud jste tak neučinili během vánoc), můžete se rozhodnout darovat krev, atd.

Navštivte během dne nemocné, staré a opuštěné.

Uspořádejte biblický kvíz pro děti i dospělé.

Čtvrtek 8. 1. 2004

K našemu závodu patří i usilování o společenství mezi křesťany v místní církvi.

“Nezanedbávejte společná shromáždění, jak to někteří mají ve zvyku, ale napomínejte se tím více, čím více vidíte, že se blíží den Kristův.” (List Židům 10,25)

“Ano i tebe prosím, můj věrný druhu, ujmí se jich; vždyť vedly zápas za evangelium...” (Filipským 4,3)

Čtení: Filipským 4,1-3

Kdo říká, že žít ve společenství s ostatními křesťany v církvi je snadné? Vůbec ne. Je to závod. Závod lásky, odpuštění, pokory, trpělivosti. Mistrem v tomto závodu je ale Kristus (Filipským 2,6-11) a my bychom se měli řídit jeho příkladem (Filipským 2,1-5). Tento závod přináší hojnou odměnu, protože Bůh nám žehná, když spolu žijeme v lásce a jednotě. V církvi dostáváme duchovní potravu, výchovu, výcvik a povzbuzení k tomu, abychom závod víry úspěšně dokončili.

Chvály a díkůvzdání

Chválíme Pána Ježíše za to, že je hlavou svého těla, církve (Efezským 1,22-23).

Děkujeme Bohu, že nás zachránil a že nás připojil k církvi, takže nejsme sami (1. Korintským 12,13).

Děkujeme Bohu za to, že každý z nás je v církvi důležitý a nepostradatelný (1. Korintským 12,22-25).

Chválíme Boha za to, že dokončí dobré dílo, které v nás zahájil (Filipským 1,6; Efezským 5,25-27).

Děkujeme Bohu za naše bratry a sestry, protože jejich útěcha i napomínání nás posilují v našich zápasech (Římanům 1,12).

Vyznání hříchů

Prosíme Boha, aby nám odpustil, že se tak často považujeme za něco lepšího, než jsou naši bratři nebo sestry, a v důsledku toho nám připadá, že je nepotřebujeme.

Přiznáváme si, jak mylná je naše představa, že můžeme milovat Boha a nemilovat své bratry a sestry (1. list Janův 4,20–21).

Vyznáváme, že podceňujeme biblické učení o těle Kristově a že jsme si z křesťanství udělali náboženství pro jednotlivce.

Uznáváme, že jsme dovolili, aby se do našich vztahů v církvi promítla naše osobní zahořklost a že jsme za sebou stáhli i další bratry a sestry.

Přiznáváme si, že máme obavy z opravdového společenství, protože se nám nelíbí pomyšlení na to, že bychom se měli jiným lidem zodpovídat ze svého života.

Uvědomujeme si, že v církvích často Boha uctíváme jako jednotlivci místo jako společenství.

Vyznáváme, že mnohdy “usvědčujeme” jiné z hříchů, aniž bychom jim stáli po boku dříve, než zhřešili.

Vyznáváme, že se nás problémy našich bratří a sester často nedotýkají, i když nemůžeme říct, že by mezi námi nikdo netrpěl tělesnou ani duchovní nouzí (Skutky 4,34).

Prosby

Prosíme Pána, aby nás vedl k hledání jeho tváře a životu v jeho bázni.

Prosíme, aby ti, kdo nejsou ochotni odpustit a “získat” bratra nebo sestru, činili upřímné pokání.

Přimlouváme se za to, aby do narušených vztahů přišlo odpuštění a smíření.

Prosíme, aby mezi námi byla upřímná vzájemná láska (1. list Petrův 4,8) a abychom se navzájem milovali skutky místo pouhými slovy (1. list Janův 3,18).

Modlíme se, abychom jako jednotlivci rozuměli tomu, že náš růst v poslušnosti a službě přináší růst církvi jako celku (Efezským 4,16).

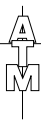
Návrhy na akce během ATM

Sdílejte svědectví z jednotlivých sborů a žehnejte si vzájemně do služby evangelia.

Modlete se za kazatele a pastýře, aby byli jako ti, kdo stojí v čele horliví.

Žehnejte si napříč generacemi. Mládež může vyznat svou vděčnost za předešlé generace, které jí předaly poklady víry. Starší mohou žehnat mladým, aby došli dále než oni a našli nové způsoby, jak svým životem oslavit Krista.

Můžete vyjádřit svou sounáležitost jako těla Kristova tím, že se během zpěvu nebo modlitby Páně chytnete za ruce.

Pátek 9. 1. 2004

My, kdo jsme požehnáni rodinami, v našem závodu zápasíme za to, aby se rodina stala místem, kde bude skutečně uctíván a oslaven Bůh.

“Důvěrně jsem se s ním sblížil, aby přikazoval svým synům a všem, kteří přijdou po něm: „Dbejte na Hospodinovu cestu a jednejte podle spravedlnosti a práva...” (1. Mojžíšova 18,19)

“Já a můj dům budeme sloužit Hospodinu.” (Jozue 24,15)

Čtení: Jozue 24,14–15

Problémů, kterým musí křesťanské rodiny čelit, je v dnešní době mnohem více než dříve. Zdá se, jako by na rodinu útočily všechny síly temnoty. I když je náš Pán silnější než nepřítel (Římanům 8,31), je třeba, abychom vytrvale s láskou a s modlitbou pečovali o členy svých rodin.

Chvály a díkůvzdání

Děkujeme Bohu za dar rodiny (1. Mojžíšova 1,28).

Chválíme Boha za to, že určil rodinu jako prvotní místo, kde se dítě seznámí se základními skutečnostmi o Bohu a o životě.

Ti z nás, kdo měli věřící rodiče a prarodiče, kteří je vedli ke Kristu, děkují za toto požehnání jako za výsadu, které se jiným nedostalo.

Děkujeme Bohu za všechny věřící rodiny, které žijí pro Boží slávu a šíří tady na zemi Boží království.

Vyznání hříchů

Prosíme Boha, aby nám odpustil, že jako rodiče dostatečně nevyužíváme příležitost k vedení našich dětí ke Kristu.

Přiznáváme, že nejsme dost horliví v úsilí učit naše děti důvěřovat Kristu (5. Mojžíšova 6,6–9).

Vyznáváme, že mnozí z nás nebyli příliš dobrými manželi nebo manželkami a neposkytli následující generaci zdravý vzor křesťanských mužů a žen, který by ji inspiroval.

Uznáváme, že my, kteří máme děti, nechápeme duchovní zodpovědnost za své rodiny tak jasně, jak bychom měli.

Vyznáváme, že mnohdy jsme příkladem svého každodenního života víru svých dětí spíše bořili než upevňovali.

Prosby

Prosíme, aby křesťané dokázali vytvořit užitečné a kreativní materiály, které budeme moci používat v rodinách.

Přimlouváme se za všechny rodiče, aby jasně porozuměli své zodpovědnosti vychovat další generaci Božího lidu (Žalm 78,3–8).

Žádáme Boha, aby dal otcům a matkám moudrost, aby dokázali využívat každodenní příležitosti k vedení svých dětí k Bohu (5. Mojžíšova 6,7–9).

Modlíme se, aby se manželé jeden ke druhému chovali tak, jak si to přeje Bůh (Efezským 5,22–33).

Modlíme se, aby rodiče vychovávali své děti podle Božích představ, a ne podle svých vlastních (Efezským 6,4).

Modlíme se, aby rodiče žili v poslušnosti evangeliu a aby svými slovy, ale především příkladem svého života vedli své děti ke Kristu (5. Mojžíšova 6,5–6).

Přimlouváme se za děti, aby se učily ctít a poslouchat své rodiče (Efezským 6,1–2).

Prosíme, aby mezi rodinami s dětmi bylo opravdové společenství a každá rodina měla oporu v širším společenství křesťanů.

Přimlouváme se za ty, kteří se touží oženit či vdát, ale zatím se jim toto přání nesplnilo, i za ty, kteří by si velice přáli mít děti, ale nemají je. Modlíme se, aby církve byly místem, kde budou lidé rozumět jejich bolesti a kde se bude každý věřící cítit “doma” a bude mu umožněno, aby plně sloužil svému nebeskému Otci.

Návrhy na akce během ATM

Pozvěte na shromáždění dopředu otce a modlete se za ně, aby byli dobrými správci a hlavami svých rodin. Muži pak mohou žehnat ženám a vyznat vděčnost za jejich službu a oporu.

Nechte děti, aby zaspívaly chválu a i za ně a s nimi se modlete, aby si už od dětství zalíbily Boha i Jeho přikázání. Žehnejte učitelům nedělních škol a besídek.

Připravte krátkou prezentaci o stavu rodin v ČR (rozvody, potraty, porodnost, vztah k manželství) a modlete se za změnu.

Sobota 10. 1. 2004

Cílem našeho závodu je vnést opravdovou Ježíšovu přítomnost na scénu světa.

“Jako ty jsi mne poslal do světa, tak i já jsem je poslal do světa.” (Jan 17,18)

“Každý závodník se podrobuje všestranné kázni. Oni to podstupují pro pomíjitelný věnec, my však pro věnec nepomíjitelný. Já tedy běžím ne jako bez cíle; bojuji ne tak, jako bych dával rány do prázdna. Ranami nutím své tělo ke kázni, abych snad, když kážu jiným, sám neselhal.” (1. Korintským 9,25–27)

Čtení: 1. Korintským 9,19–27

Světová scéna je velice neklidná a zdá se, že od doby, kdy skončila studená válka, je svět ještě méně stabilní než dříve. V poslední době se navíc v důsledku strachu a různých faktorů působících ve světě stala diskuse o světové spravedlnosti prakticky bezvýslednou. A jak mizivá se zdá naděje, že by přítomnost křesťanů ve světě mohla působit jako katalyzátor změny k lepšímu! Proti našemu lidskému uvažování ale stojí názor našeho Pána, který chce abychom byli solí a světlem (Matouš 5,13–16). Mohou být tato slova pravdivá? Získáváme v tomto závodu nějakou trofej?

Chvály a díkůvzdání

Děkujeme Bohu, že se nám zjevil prostřednictvím Ježíše Krista, který nám jako jediný může přinést skutečný pokoj a mír tím, že změní lidská srdce (Izajáš 9,6).

Chválíme našeho Pána za to, že on je Bohem veškerého tvorstva (Jeremjáš 32,27) a projevuje láskyplný zájem o lidstvo, které je sužováno tolika problémy.

Děkujeme Bohu za příklad soucitu s lidmi, kteří z mnoha různých důvodů trpí (Lukáš 7,13–14).

Vzdáváme Bohu chválu za to, že nadále prokazuje lidem dobro, a to i těm, kteří ho odmítají.

Vyznání hříchů

Přiznáváme, že navzdory Božímu příkazu (2. Timoteovi 2,1–2) se jen velice málo modlíme za společnost, ve které žijeme, a za její vedoucí představitele.

Prosíme Pána, aby nám odpustil, že se dostatečně nepodílíme na úsilí o řešení problémů, jimiž trpí společnost, protože jsme tolik zaměstnání vlastními záležitostmi a nepovažujeme společenské problémy za duchovní.

Vyznáváme, že máme příliš malý zájem o současné dění ve světě, protože jsme “přespříliš zaměstnaní” šířením evangelia slovy. Zapomínáme, že křesťané by měli být solí a světlem v temnotě tohoto světa (Filipským 2,14–15) a že mají poselství skutečného pokoje pro svět, který hledá pokoj nesprávnými způsoby.

Prosby

Prosíme, aby se křesťané a církve připojili k úsilí různých organizací, které se zasazují o mír a ochranu lidí na místní, národní i mezinárodní rovině.

Ekologické problémy mají také ekonomický dopad. Přimlouváme se za lidi, kteří trpí materiální nouzí v důsledku poškození životního prostředí, a prosíme, aby v nás Pán probudil hlubší zájem o ty milióny lidí, kteří žijí v chudobě.

Prosíme Boha, aby vedl vůdčí představitele národů a aby se to projevilo tím, že budou v Boží bázni, moudře a spravedlivě vládnout a pečovat o skutečné potřeby svého lidu (1. Královská 3,9).

Prosíme za vůdčí osobnosti v církvích, aby stále hlouběji poznávaly pravdu a zvěstovaly ji ve svých sborech.

Návrhy na akce během ATM

Pozvěte představitele vašeho města, aby krátce promluvil o jeho stavu a plánech, nabídněte modlitbu. Pokud odmítne, napište za křesťany ve vašem městě zastupitelům blahopřání k Novému roku nebo dopis s přáním, aby dobře a spravedlivě spravovali věci veřejné a přimlouvejte se za ně.

Modlete se za členy vašich sborů, kteří působí ve veřejné sféře, za učitele, soudce, policisty, atd.

Neděle 11. 1. 2004

Běžíme společně jako církev při práci na společném díle.

“Jan mu na to řekl: ‚Mistře, viděli jsme kohosi, jak v tvém jménu vyhání demony, a bránili jsme mu, protože tě nenásleduje jako my.‘ Ježíš mu řekl: ‚Nebráňte mu! Kdo není proti vám, je pro vás.‘” (Lukáš 9,49–50)

“A kdo závodí, nedostane cenu, nezávodí-li podle pravidel.” (2. Timoteovi 2,5)

Čtení: 2. Timoteovi 2,1–5

Pro některé to může být novinka, ale našimi soupeři v tomto závodě nejsou jiné církve! Tento závod také není soutěž o královnu krásy mezi misijními organizacemi a jejich vedoucími. S takovýmto soutěživým duchem bychom byli disqualifikováni. Jsme přece ve stejném družstvu! Může snad obránce útočit proti útočníkům nebo brankáři vlastního družstva? Pokud nebudeme mít jasno v tom, kdo je na naší straně, můžeme nakonec přijít o pohár. Nezapomeňte na pravidla, protože bez nich nemá nikdo šanci vyhrát.

Chvály a díkůvzdání

Chválíme Boha za každého člověka, který uznává Ježíše Krista za svého Spasitele a Pána, a to bez ohledu na jeho církevní příslušnost.

Chválíme Boha za ta “překvapení”, která nás čekají v nebi, kde uvidíme bratry a sestry ze všech možných církví a denominací.

Vyznání hříchů

Prosíme Boha, aby nám odpustil, že nám záleží na naší vlastní tradici tak silně, že nám to brání vidět dílo, které Bůh koná za hranicemi našeho vlastního společenství.

Vyznáváme, že odmítáme přijímat požehnání pramenící z díla jiných církevních skupin a považujeme je za "tělesné" jen proto, že nemají stejné teologické názory jako my.

Prosby

Prosíme za dobré vztahy mezi vedoucími různých denominací.

Prosíme, aby církev měla společnou vizi pro Boží dílo ve své zemi i ve světě.

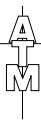
Prosíme, aby nám Bůh dal porozumět tomu, že patříme do stejné armády, a že naším nepřítelem je satan, a nikoli naši bratři a sestry.

Návrhy na akce během ATM

Uspořádejte společnou modlitební snídani (oběd, večeři) kazatelů ve vašem městě.

Uspořádejte například turnaj smíšených církevních družstev ve volejbale nebo jiném sportu (v horských oblastech můžete zvážit závod víry na běžkách).

Česká evangelikální aliance

Posláním České evangelikální aliance je „Motivovat evangelikální křesťany ke službě a spolupráci, být jejich hlasem v dnešní společnosti“. Svou roli pak vidí v následujících oblastech:

Identifikace

Členstvím v ČEA a přihlášením se k jasnému evangelikálnímu vyznání víry se můžete ztotožnit s nejdynamičtější proudem současného křesťanství, který staví jasně na autoritě Bible a potřebě osobního vztahu s Kristem.

Reprezentace

Roztříštěnost evangelikálů v ČR má za následek jejich marginalizaci ze strany státu i jiných proudů křesťanství. ČEA chce zastupovat zájmy evangelikálů ve veřejném i křesťanském prostoru tak, aby jejich vliv i viditelnost postupně rostly.

Komunikace

V současnosti ČEA nabízí neutrální prostor a platformu komunikace mezi evangelikálními církvemi a organizacemi v ČR a v případě potřeby nabízí i pomoc při řešení napětí a nedorozumění. Izolace byla vždy překážkou plného pochopení Boží pravdy, které je a bude výsledkem střetávání odlišných důrazů.

Spolupráce

I přes určitou skepsi, která panuje v oblasti spolupráce, věříme, že pro efektivní oslovení celé společnosti evangeliem je zapotřebí zamezit zbytečnému zdvojení služby, nezdravé konkurenci mezi církvemi a plýtvání zdroji. Chceme-li změnit celou společnost, nedokážeme to sami. ČEA umožňuje těm, kdo spolupracovat chtějí, aby tato spolupráce měla svá pravidla a aby byla efektivní a realistická.

Servis a Informace

- Propagace činnosti členů ČEA skrze e-mailový zpravodaj, webové stránky www.ea.cz a www.cirkve.cz a zaštitění jejich aktivit jménem ČEA.
- Zprostředkování kontaktů a networking mezi evangelikálními křesťany v ČR i s evropskou a světovou evangelikální komunitou.
- Shromažďování a analýza informací o evangelikálních církvích a trendech ve společnosti.
- Expertní posudky komise Daniel (sociologicko-politická komise ČEA) týkající se veřejných záležitostí a problémů.

Vize ČEA do budoucna je kromě již zmíněných oblastí spojena především s rozvojem působení ČEA na veřejnou sféru. I menšina (evangelikálů je v ČR podle statistik zhruba 30 tisíc) může mít velký vliv a její názory mohou být slyšet.

Záleží jen na tom, zda budeme ve spolupráci s Duchem svatým dostatečně prozíraví vůči světu a zda jako evangelikálové budeme mít vizi nejen pro naše církve, ale i pro celou společnost. Zda budeme v této společnosti přítomni nejen křesťanskými, ale i občanskými aktivitami, které budou vycházet z Biblických hodnot a principů.

Chceme, aby byli evangelikální křesťané v ČR vidět a slyšet a stali se přinejmenším respektovanou skupinou, která dokáže jasně a konstruktivně prosazovat ve veřejném prostoru hodnoty vycházející z Bible a ze života církve.

Historie

Evangelikální aliance (EA) byla založena v Londýně roku 1846 a je historicky nejstarším ekumenickým hnutím s jednoznačně biblickou a modlitební orientací. Od roku 1953 můžeme sledovat její celosvětové rozšíření v rámci Světového evangelikálního společenství (nyní World Evangelical Alliance – WEA).

První české kontakty s EA se datují již od roku 1879. V roce 1988 dal známý teolog a kazatel John Stott podnět ke vzniku České EA a v roce 1991 ČEA zahájila oficiálně svou činnost. V současnosti je ČEA členem Světové i Evropské evangelikální aliance (European Evangelical Alliance - EEA) s nimiž sdílí následující Vyznání víry

Vyznáváme:

1. Suverenitu a milost Boha Otce, Boha Syna a Boha Ducha svatého ve stvoření, prozřetelnosti, zjevení, vykoupení, posledním soudu a konci tohoto světa.
2. Boží inspiraci Bible a její celou věrohodnost a nejvyšší autoritu ve věcech víry a způsobu života.
3. Všeobecnou hříšnost a vinu padlého člověka, která jej činí předmětem Božího hněvu a zavržení.
4. Zástupnou oběť vtěleného Božího syna jako jediný a dostačující základ vykoupení z viny a moci hříchu a jeho věčných následků.
5. Ospravedlnění hříšníka pouze Boží milostí, prostřednictvím víry v Krista ukřižovaného a vzkříšeného z mrtvých.
6. Osvěcující, obnovující a posvěcující dílo Ducha svatého v nás.
7. Kněžství všech věřících, kteří tvoří všeobecnou církev: tělo, jehož hlavou je Kristus a které je vázáno jeho příkázáním hlásat evangelium celému světu.
8. Očekávání osobního a viditelného návratu Pána Ježíše Krista v moci a slávě.

Závazek ohledně vztahů mezi evangelikálními křesťany

Preambule

Tento Závazek představuje základní dokument upravující étos komunikace a vztahů mezi evangelikálními křesťany, zejména pak mezi těmi, kteří jsou členy ČEA. Tento dokument je předkládán širší evangelikální komunitě, aby se k němu připojila a cílem ČEA je, aby se stal trvalým standardem a závazkem jednoty, která se projevuje vzájemným respektem, žehnáním a úctou i přes přetrvávající spory, rozdílů a odlišné důrazy.

Závazek by měl být považován za společné vyjádření ochoty neshodit druhým v dobrém díle, nepomlouvat a nehanět (Mt 5,22), komunikovat a napomínat se v pravdě a v lásce, povzbuzovat se navzájem přes hranice vlastních společenství, hodnotit střizlivě význam našich rozdílů, žehnat si a modlit se za druhé, odpouštět si (Mt 5,23-24) a mít druhé za přednější sebe (F 2,1-4) a v neposlední řadě i bojovat proti postojům pýchy a nadřazenosti vůči druhým, což vše je součástí našeho povolání jako těla Kristova.

ČEA doporučuje svým členům i všem dalším evangelikálním křesťanům držet se tohoto Závazku, který je připomínkou naší základní křesťanské povinnosti k našim bratřím v Kristu a jež by měl být vodítkem při veřejných vyjádřeních a veřejné službě vůbec. Doufáme, že tento Závazek přispěje k budování lepších vztahů na všech úrovních a v širším spektru.

Vyznání:

1. Přijímáme jako bratry a sestry v Kristu všechny ty, kdo prožili milost znovuzrození, jež je dovedla k poznání Boha a k bázni Boží, jež se projevuje životem v poslušnosti jeho Slova.
2. Vyznáváme, že je křesťanskou povinností nás všech, kteří sloužíme Kristu jako Pánu, důvěřovat a povzbuzovat se navzájem a to v nezmenšené míře i vůči těm, kteří vědomě dali přednost tomu ztotožnit se s jinou církví nebo společenstvím.
3. Respektujeme rozmanitost forem, zkušeností a doktrinárního chápání, které Bůh uděluje svému lidu a připouštíme, že některé odlišnosti ve věcech, jež nejsou podstatné z hlediska spásy, pravděpodobně přetrvávají až do konce tohoto času.

Činy:

4. Naléhavě vyzýváme všechny křesťany, aby se modlili po vzoru Kristově, abychom byli jedno v Otci i Synu a prohlubovali tak skrze Ducha Svatého vztahy lásky, pokoje a společenství v těle Kristově, jeho všeobecné církvi.
5. Povzbuzujeme všechny křesťany, aby vážně zápasili o biblickou pravdu, protože jediné skrze naši ochotu učit se od druhých a být plněji poslušní pravdě se přiblížíme Kristu i sobě navzájem.
6. Vzájemně se zavazujeme k tomu, že kdykoli budeme mluvit nebo psát o otázkách víry nebo praxe, jež nás dělí, budeme mít na mysli také naši vlastní nedostatečnost

(1 Kor 13,9) a že se zároveň vyvarujeme osobního nepřátelství i zášti a budeme přinášet pravdu v lásce a s mírností (Ef 4,29-32).

7. Pokud se veřejně nebo vůči třetí straně vyjadřujeme k domnělým výročkům nebo postojům našich spoluvěřících v Kristu, je naším závazkem a naší povinností, abychom se nejdříve obrátili na ně a zjistili, o co se ve skutečnosti jednalo a jaké byly jejich motivy (Mt 7,1-5; Jk 4,11 a 5,9). Potom vyzdvihneme, jak jen budeme moci, to dobré, zvážíme míru důležitosti toho, co se nám jeví jako mylné, a pak teprve s pročištěnými motivy a postoji zformulujeme svou interpretaci celého problému a to vše s úctou, pokorou a laskavostí.

8. Radujeme se z šíření evangelia v naší zemi i po celém světě a s naléhavostí vyzýváme všechny křesťany, aby se v tomto společném poslání vyhnuli zbytečné konkurenci a spolupracovali, kdekoli je to možné, na dovršení Kristova království pokoje, spravedlnosti a svatosti, jež oslaví jediného Boha - Otce, Syna i Ducha Svatého.

